

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Grădiniței 1, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com
Preot Pavel Postolachi ☎ 0745 644 256
Preot Marius Tabarcea ☎ 0745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruți.” (Romani 12, 12)

Anul II • Nr. 28 (33) • 15 august 2021

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Adormirea Maicii Domnului

Întru Adormire lumea nu ai părăsit

Arhimandritul Siluan Vișan

„**N**imic nu este întâmplător, ci totul este proniator” și astfel au rânduit Sfinții Părinți a fi sărbătorite anumite evenimente și din viaa Maicii Domnului. Pentru fiecare din noi, diferite clipe trăite sunt prilej de sărbătoare, de aducere aminte cu bucurie a unor momente importante din viața noastră.

Tot așa, „luminați de Duhul Sfânt” - după cum adesea sublinia Părintele Galeriu - Părinții Bisericii sărbătoresc Adormirea Maicii Domnului. Este greu să cataloghezi sărbătorile după importanța lor, cert este că fiecare sărbătoare este un mesaj duhovnicesc ajutător în a pricepe cât mai bine taina mântuirii noastre.

Și iată-ne ajunși la acest Praznic al Bucuriei. Sărbătorim Adormirea! Sărbătorim plecarea din lumea aceasta a Maicii Domnului. În realitate, sărbătorim clipa morții! În mormântarea devine prilej

de bucurie, căci prin Înviere totul se transformă, revine la starea de har. Moartea nu este altceva decât întâlnirea cu Hristos, clipa adevărului, sau „întregirea acestei vieți” (F. Mitteran).

Adormirea în iconografie

În iconografia Bisericii avem reprezentată *înmormântarea Maicii Domnului* cu câteva amănunte deloc de neglijat. Și anume, dacă în toate icoanele este reprezentată Maica Domnului ținând în brațe pe pruncul Hristos, acum vedem că fiind reprezentat sufletul Maicii Domnului în chip de copil, pe care-l ține în brațe Hristos.

Mesajul este simplu: pentru cel credincios, Însuși Hristos vine și îmbrățișează sufletul lui! Nenumărate sunt mărturiile din Sinaxarele Bisericii.

(continuare în pagina 2)

Acum este o împreună-prăznuire a celor cerești și a celor pământești. Acum îngerii, pogorând din cer, se amestecă cu noi, oamenii. [...] Acum Însuși Dumnezeu vine de o cheamă pe Maica Lui și, primind în sânurile Sale preasfântul ei suflet, îl urcă la ceruri în alai de îngeri care plinesc lauda lui. Acum Fecioara, chiar dacă se mută cu trupul de aici, nu se depărtează de la noi, ci, veghind dintru cele de sus, caută spre noi în veac. [...] Deci, cuvine-se ca praznicul Adormirii ei să fie prăznuit nu doar o singură zi, ci, luând început o dată cu luna, să o străbată întregă și să se încheie odată cu ea”.

(din *Edictul imperial bizantin* din 1297, dat de împăratul Andronic II Paleologul, de proclamare a lunii august drept Luna Maicii Domnului)

Adormirea Maicii Domnului

Întru Adormire lumea nu ai părăsit

Arhimandritul Siluan Vișan

(continuare din pagina 1)

În același timp, prin această reprezentare a întâlnirii sufletului cu Creatorul său, cred și mărturisesc că este una din modalitățile prin care Biserica încearcă să alunge frica morții din viața noastră. Dacă privind această icoană văd cum Hristos mă va ține în brațe, de ce să mă tem? Ar trebui să fie cea mai mare

bucurie pentru fiecare din noi...

„Moartea nu mai este moarte. Moartea radiază veșnicie și nemurire. Moartea nu mai este despărțire, ci unire. Nu mai este tristețe, ci bucurie. Nu mai este înfrângere, ci victorie. Toate acestea pe care le sărbătorim de ziua Adormirii Maicii Domnului, precum le vedem pictate, le pregustăm de acum” (Pr. Al. Schmemmann).

Este foarte greu să descrii în cuvinte taine atât de profunde, cu atât mai mult să explici adevărul sărbătorit. Cuvântul poate lumina, poate hrăni, poate împărtăși trăiri alese... „Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții și, cu rugăciunile tale, izbăvești din moarte sufletele noastre” (troparul Praznicului). Haideți să păstrăm cuvântul în inimile noastre, căci „... fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc” (Luca 11, 28).

Știați că...

...obiceiul de a îngropa pe soț împreună cu soția sa, sau pe fii/fiice cu părinții lor este unul biblic?

Sursa: serilebiblice.ro

De sute de ani se practică aceasta în neamul nostru românesc și uneori poate surprinde această dorință a părinților și bunicii noștri de a fi împreună și după moarte, unul lângă altul cu trupurile, pregătiți pentru a doua venire a lui Hristos. Adesea părinții noștri își pregătesc din timpul vieții pe cheltuiala lor un mormânt unde să fie îngropați împreună de copii. Iată câteva precizări ale acestui obicei în Sfânta Scriptură:

Avraam și Sarra au fost îngropați în același mormânt la Macpela:

„Deci în țarina și în peștera pe care Avraam a cumpărat-o de la fiii lui Het, acolo sunt îngropați Avraam și Sarra, femeia lui.” (Facerea 25, 10)

Saul este îngropat în mormântul tatălui său:

„Și a îngropat oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul lui, și oasele celor spânzurați în ținutul lui Veniamin, la Tela, în mormântul lui Chiș, tatăl lui Saul. Și s-a făcut tot ce a poruncit regele. Și după aceea S-a milostivit Domnul asupra țării.” (2 Regi 21, 14)

Barzilai Galaditeanul este înmormântat în vremea regelui David lângă mormântul tatălui și mamei sale:

„Dă voie robului tău să se întoarcă, ca să moară în cetatea sa, lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele. Dar iată fiul meu Chimham, robul tău! Să meargă el cu domnul meu,

regele, și fă cu el ceea ce binevoiești!” (2 Regi 19, 37)

Solomon a fost îngropat împreună cu părinții lui.

„Și a adormit cu părinții lui și a fost înmormântat Solomon la un loc cu părinții lui, în cetatea lui David, tatăl său; iar în locul lui în Ierusalim s-a făcut rege Roboam, fiul său.” (3 Regi 11, 43)

Regele Ohozia este înmormântat în Ierusalim împreună cu părinții săi în cetatea lui David:

„Iar slujitorii lui l-au dus la Ierusalim, l-au îngropat în mormânt cu părinții lui, în cetatea lui David.” (4 Regi 9, 28)

La fel s-a întâmplat și cu **regele Roboam**, cu **regele Asa**, cu **regele Iosia** și cu multe alte personaje biblice.

Creștinii au preluat multe din obiceiurile iudaice din Vechiul Testament, din evlavie față de lucrarea de mântuire pe care Dumnezeu a făcut-o cu Israelul până la Întruparea Domnului nostru Iisus Hristos.

Sfânta Scriptură - izvor de înțelepciune

Sfântul Ioan Gură de Aur despre folosul citirii Bibliei

„**L**uați în mâini dumnezeieștile cărți și primiți cu râvnă folosul cuprins în ele. Mare este câștigul ce ni-l dau ele! Mai întâi, prin citirea Scripturilor, ni se îmbogățește limba; apoi sufletul se întraripează și se înalță; se luminează cu lumina Soarelui dreptății; scapă totodată de vătămarea gândurilor rele și se bucură de tihnă și liniște multă.

Ceea ce este hrana trupeză pentru menținerea tăriei noastre trupeză, aceea este pentru suflet citirea Dumnezeieștilor Scripturi. Este hrană duhovnicească; întărește cugetul, face puternic sufletul, îl face mai tare și mai înțelept și nu-l lasă să alunece spre patimi rușinoase; îi dă aripi ușoare și, ca să spun așa, îl mută în cer.

Să nu disprețuiți, vă rog, un câștig atât de mare! Când suntem acasă, să ne sârguim să citim cu luare aminte Dumnezeieștile Scripturi; iar când suntem aici, în Biserică, să nu ne cheltuim timpul stând la taifas și vorbind deșertăciuni, ci să ne îndreptăm gândurile noastre pentru cele ce am venit, să fim cu luare aminte la cele ce se citesc, ca să plecăm acasă cu mai mare câștig.”

